

468.

**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU
I HANDLU**

z dnia 7 maja 1932 r.

o zgłaszaniu się i rejestracji osób, pragnących korzystać z uprawnienia, przewidzianego w art. 310 prawa górniczego,

Na podstawie art. 310 ust. 2 prawa górniczego, wydanego rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 listopada 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 654), zarządzam co następuje:

§ 1. Osoby, pragnące zachować uprawnienie do wykonywania zawodu mierniczego górniczego, otrzymane na podstawie obowiązujących przed wejściem w życie wyżej wymienionego prawa górniczego przepisów, i korzystać z niego na obszarze, na który rozciąga się moc obowiązująca wyżej wymienionego prawa górniczego, winny złożyć w terminie sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie tegoż prawa właściwemu urzędowi górniczemu w myśl § 2 niniejszego rozporządzenia oświadczenie, że pragną korzystać z uprawnień, przewidzianych w art. 310 prawa górniczego, i dołączyć następujące dokumenty:

1. dowód posiadania obywatelstwa polskiego;
2. dowód otrzymania nominacji na markszejdra (mierniczego górniczego) na podstawie rosyjskiej ustawy górniczej, lub upoważnienia jako autoryzowanego inżyniera górniczego na mocy rozporządzenia austriackiego Ministerstwa Rolnictwa z dnia 23 maja 1872 r. L. 5420 (aust. dz. u. p. Nr. 70) o ustanowieniu autoryzowanych inżynierów górniczych, albo kon-

cesję na wykonywanie zawodu mierniczego górniczego na podstawie pruskiej ustawy górniczej;

3. życiorys z opisem swej działalności mierniczej i w szczególności podaniem miejsc pracy.

§ 2. Zgłoszenia osób, które były markszejdrami (mierniczymi górniczymi) w myśl przepisów rosyjskiej ustawy górniczej, należy składać w wyższym urzędzie górniczym w Warszawie, osób mających upoważnienie jako autoryzowanych inżynierów górniczych—w wyższym urzędzie górniczym w Krakowie, osób, które uzyskały koncesję mierniczego górniczego na podstawie pruskiej ustawy górniczej — w wyższym urzędzie górniczym w Katowicach — bez względu na to, na obszarze którego wyższego urzędu górniczego osoba zainteresowana ma swoją siedzibę.

§ 3. (1) Wyższy urząd górniczy po otrzymaniu zgłoszenia zbada, czy dowody przedstawione przez petenta są autentyczne i wystarczające, oraz czy nie zaszedł wypadek, przewidziany w ustępie 3 art. 310 prawa górniczego, t. j. odebranie uprawnienia do wykonywania zawodu mierniczego górniczego, poczem przesyła zgłoszenie wraz ze swą opinią do Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

(2) Przez odebranie należy rozumieć pozbawienie uprawnienia przez właściwą władzę, nie zaś zrzczenie się przez petenta, np. wskutek objęcia przez daną osobę stanowiska urzędowego, niedopuszczającego wykonywania praktyki mierniczego górniczego. Automatyczna utrata uprawnienia mierniczego górniczego wskutek niewykonywania na Górnym Śląsku zawodu po 1 stycznia 1922 r. nie stanowi przeszkody do korzystania z uprawnień, wynikających z art. 310 prawa górniczego, na obszarze, na którym wyżej wymienione prawo górnicze ma moc obowiązującą.

§ 4. Jeżeli zgłoszenie petenta odpowiada obowiązującym wymaganiom pod względem formalnym i merytorycznym, Ministerstwo wpisuje petenta do rejestru osób zachowujących uprawnienie do wykonywania zawodu mierniczego górniczego na podstawie art. 310 oraz wydaje mu odnośne zaświadczenie.

§ 5. Osoba zainteresowana, która otrzymała zaświadczenie, wymienione w § 4 rozporządzenia niniejszego, o ile chce wykonywać zawód mierniczego górniczego, winna złożyć je temu wyższemu urzędowi górniczemu, na którego obszarze chce mieć siedzibę urzędową; poczem Wyższy Urząd Górniczy wydaje jej świadectwo, odpowiadające świadectwu przewidzianemu w art. 165 ust. 2.

§ 6. Osoby, które bezpośrednio po uzyskaniu (§ 4) rejestracji nie chcą, lub nie mogą wykonywać, zawodu mierniczego górniczego, nie tracą prawa do wykonywania tego zawodu w czasie późniejszym.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*